

ELOSTIRION

SO THE CAT ON HIS FIDDLE PLAYED HEY-DIDDLE-DIDDLE

Efter HG kommer AfterHG – i år torde det alltså ha blivit ett after-after-ski. Det som diskuterades mellan tuggorna (mmm, pizza...) var 1. inte mycket att kommentera om sistlidna HGXXXV ty allt flöt på bra och 2. vem vill arrangera HGXXXVI? Det är bara att tänka till och skicka in anmälan till Grå Rådet, senast cirka Nyår.

Det händer alltså fortfarande en massa saker i Mithlond, så mycket, faktiskt, att det inte får plats i det här dubbelutökade numret. Malbeths Oxonmoot-krönika, som är av rent hobbitiska dimensioner (jag menar alltså de kulinariska beskrivningarna, inte längden), får vänta till nästa nummer.

En fråga har inkommit om Vävens medlems-sida: i listan med Mithlonds gillen saknas några; vem kontaktar man för att rätta till detta? Svaret är enkelt, och står högst upp på mellon-sidan: ruby@mithlond.se.

Errata: i förra numret av ET angavs felaktigt att ingen rapport från Ljusefesten inkommit. Det hade det visst! Så nu publiceras den i detta nummer, sent omsider.

Ruby Gamgee, Skrivare

Mithlondpuben rapporterar sig själv.

GRÅ RÅDET INFORMERAR

Grå Rådet meddelar att vi i all vår vishet – under brutalt ledarskap av hans ridderlighet regent Ar-Pharazôn – har låtit besluta att en ny returpolicy för förrådsmaterial ska gälla. Under våren och sommaren har en ny ordning skapats i förrådet, under eminent ledning av Klenodbevarare Hjortrongull. Ordningen lyder under devisen *var sak på sin plats* – en lika radikal som innovativ idé – vilken är tänkt att upprätthållas genom en förrådsrulla. Framöver ska lånade saker ur förrådet snabbt återbördas och i den ordning som Klenodbevararen anger i förrådsrullan. Genom att alla inbyggare gemensamt strävar efter att upprätthålla den nya ordningen, kommer festarrangörer att ha goda förutsättningar för att skapa stämmingsfulla möten för oss.

Glenn-Kenneth vet sin plats!

Låt det så vara känt att Grå Rådet har beslutat att den som uppbar den titel, status och ära som är *festansvarig* också är den som ansvarar för att uthämtat material, i stort som smått, ska återbördas i samma skick senast tre utgådda veckor

från det att fest har avslutats för att nästa festarrangör ska ges möjligheter att ha tillgång till förrådet.

Grå Rådet gläds vidare åt att Mithlond växer och frodas. Inte nog med att Mithlond lockat två nya angrariter att teckna dubbelt medborgarskap (vi välkomnar och uppmanar naturligtvis alla angrariter att söka skydd hos Grå Rådet och Mithlond), vi kan också konstatera att HGXXXV var ett av de mest besökta på många år.

Det värmer en drakes hjärta att så många vill bidra med sina guldmynt till Mithlonds skattkista!

För Grå Rådet

Smaug, Inrikeskansler och Skattmästare

ORDENSMÄSTARNA KUNGÖR

Å Höstgille XXXV upphöjdes följande inbyggare inom Laurelins orden till väpnares grad – HELM HAMMARHAND.

Inom Telperions orden upphöjdes följande inbyggare till väpnares grad – SILMARIEN och SMAUG.

Inom Laurelins orden upphöjdes följande inbyggare till väktares grad – HJORTONGULL.

Till Dam av Laurelins orden dubbades – CIMNOLWĒ.

Tar-Palantir, Ledsagare av Celeborn, upphöjdes till grad II inom denna orden.

De upphöjdas Eglerio!

HERALDIKERN BLASONERAR

Å sistlidna Höstgille XXXV dubbades den hedervärda inbyggaren Cimnolwē till Dam av Laurelins orden. Den nyblivna Damens vapenblasonering lyder:

Skölden kliven i purpur och silver. Mitt på skölden en uppslagen bok, sedd från kortsidan. Ur boken flyr svart magi, i form av rök. Ovan, dexter, en flygande fjälluggla, nedan, sinister, en sittande räv, båda i sina naturliga färger.

Skölden krönt av en krona i silver med svarta stenar, försedd med nedhängande rankor av murgröna och törnros i purpur.

Under skölden läses devisen: Tro inte allt du hör, berätta inte allt du vet.

Spirea Proudfoot, Mithlonds Heraldiker

LOTSEN SIGNALERAR

Under höstgillesbanketten delades ett antal årsstenar ut, både stora och små.

Ormbunke fick en 4-årssten, Bactrianus Bönrot fick en 7-årssten, Wilwarin och Cimnolwe fick en 11-årssten, Fredegard Bolger fick en 22-årssten, Tar-Palantir fick en 29-årssten och vår

hedersmedlem Arawn fick en 37-årssten! Deras Eglerio!

Flera intressenter var med på höstgillet och minst två personer var på sitt första Höstgille.

Glorfindel, Mithlonds Lots

V FÖR VÄNNER, VISDOM, VÄST OCH VENDETTA

"Så här många bursummukk eller vad de nu säger har jag aldrig hört." – hört från van höstgillesbesökare.

Vänner!

Vi, vars namn anses värdiga ljusets tjänst och återfinns nedan, vill härmed uppmärksamma allt Mithlondrim (och Höstgillesdeltagare) på något viktigt. Vi har kommit till den obehagliga men ovedersägliga slutsatsen att Mithlond håller på att utsättas för ett glidande maktskifte mot ondskan, och detta med god hjälp av Angmar!

Men hur kan det vara så, frågar sig många? Mithlond och Angmar befinner ju sig i schism sedan lång tid. Vi påminns ofta om detta, senast under fredagens ambassader under HG. Men ta ett steg tillbaka och fundera på vilka som aktivt deltar i konflikten. Regenten Ar-Pharazôn har i ett flertal övertygande inlägg på FB drivit frågan om Angmars överträdelser. Och på Angmars ambassade lade Gothmog ut texten (mycket väl-taligt) om hur Mithlond, just genom dess Regent, bedrivit subversiv verksamhet mot Angmar, med bildbevis tillika!

Men när vi hoppar till lördagens bankett presenteras nämnde Gothmog som toastmaster utsedd av HG-arrangören, som ju råkar vara Ar-Pharazôn själv! Nämnde Gothmog förklarar sedan att tal skulle ha anmälts till honom och att listan nu är full. Men vid en snabb förfrågan hos deltagare kunde ingen minnas att de blivit uppmanade att anmäla tal till Gothmog.

Under själva banketten (som i övrigt bjöd på en fantastisk måltid) var så den hårda tonen mellan rikena som bortblåst. Toastmaster Gothmog och

Regent Ar-Pharazôn tävlade i att ösa komplimanger över varandra till den grad att man funderade på om deras alias verkligen är onda.

En snabb räkning av de tal som hölls ger vid handen att Cinnolwë talade fyra gånger, varav en gång för att öppet visa en maktkamp om det onda gillet MMM! Narlome talade tre gånger, varav en ihop med Smaug för att dela ut ett otäckt draktecken till två goda och oskyldiga personer, men Ar-Pharazôn talade hela tio gånger!

Tal, tal! Regenten står upp under norrskenet.

Ja, den ende som fick talartid som inte är ond var faktiskt vår oförvitlige vän Arathorn, förutom de sedvanliga presentationerna från köket av den dynamiska och fantastiska duon Raniel & Beldin så klart.

Den minnesgode undrar kanske också vilken roll den andra HG-arrangören Belewien hade? Jo denna goda Dam syntes faktiskt enbart som ond och hård hjälpare i Dam Cinnolwës dubbningssceremoni (som i övrigt var både välförtjänt och underhållande).

Här inställer sig säkert några frågor för dem som läst ända hit.

Var det en slump att enbart onda personer kom till tals under banketten? Ingenting är omöjligt men Tolkien har lärt oss att det oftast finns en vilja bakom till synes naturliga händelser.

Varför är Ar-Pharazôn och Gothmog fiender ena dagen och kramgoa nästa?

Ja, liksom relationen mellan vissa utgårdade ledare verkar temperaturen onekligen fluktuera, men kan svaret vara att de behöver varandra för att stärka kontrollen över sina egna riken och egentligen bara vilseför oss?

Ni minns väl blanketten som Angmar delade ut under sin ambassad? Den där Mithlonditer uppmanades att ansöka om asyl i Angmar – och vi undrar om det inte kan vara så att Mithlonds Regent mycket väl kände till detta tilltag i förväg! Är detta en del av en större plan, i ett syfte som vi blott kan ana men ändå frukta? Vi kräver därför att Regenten är tydlig och lägger alla papper på bordet!

Mörker och ljus under HG-ceremonierna.

Vad är nästa steg?

Troligen kommer fiendskapen mellan Mithlond och Angmar att intensifieras men så klart på ett fortsatt fabricerat sätt. Vi måste förkasta dessa försök att polarisera oss. I stället måste vi bygga broar mellan de kloka och goda i båda rikena.

Inom Mithlond kommer ännu mer uppmärksamhet att fördelas till ondingar. Men exakt vad de onda planerar är så klart (som alltid) omöjligt att förutse. Hittills verkar de ha agerat (sensationellt) rationellt. Men det håller nog inte i sig.

Vad kan vi göra?

Fortsätta kämpa för ljuset och den goda saken, som alltid. Låt oss sluta upp bakom Valars visdom och Västerens välsignelse.

Vi som står bakom detta upprop, med Mithlonds bästa för ögonen i en förhoppningsvis ljus framtid är:

*Gil-Galad
Tar-Palantir
Roac
Fredegar
Med flera*

(Disclaimer: denna text ska inte tolkas som att nämnda personer inte förtjänar de titlar, lovord och uppmärksamhet de åtnjöt under gillet utan belyser i dubbel bemärkelse enbart vissa konstiga gemensamma nämnare som kulminerade under gångna höstgille.)

HÄNDELSER I RIKET

Ljusefesten

Den 28 juni träffades i runda slängar 20 midgårdade lagomintresserade personer mellan fyra år och mer än 50 hemma hos Raniel och Beldin. Rådsrepresentanten Silmarien hälsade välkommen. Det var en varm dag och nästan alla åt glass. Själv drack jag kaffe, svart, den finaste färgen.

Det visade sig finnas en harpspelare i huset och vi fick tillfälle att spela med honom, en fin upplevelse. Sedan spelade vi i musikgillet för alla. Mest uppskattning fick vi av barn i publiken, särskilt för en kortversion av Bara bada bastu.

Under ledning av Beldin grillade vi på någon av hushållets många grillar, jag åt lyxig korv. Sedan var det vinprovning för många. Eftersom korpar inte dricker alkohol (numera) passade vi i stället på att spela lite mer musik för dem som inte hann undan. Det hände kanske också fler saker men detta är vad jag registrerade med gluggarna...

Roac

Bokgillet september-shikar

Det har mer eller mindre blivit tradition med shikar på Bokgillet septemberismöte. Så ock i år!

De bokjagande gjordes veterliga att antikvariat Röde Orm skulle ha rea i sitt lager några veckor senare. Malbeth rapporterade därifrån att det fanns en del intressant men att delar inte var tillgängliga på grund av ett ras...

Uppsnappat under HGXXXV (I)

Grendel: "Jag hade inte tillräckligt med material för klänningen" (sic!).

DGSR gjorde ett bejublat framträdande under fredagsbaren. DG Svammel lyckades vara tillräckligt sammanhängande för att ET skulle uppsnappa följande: Helm Hammarhand är nu även känd som DG Kopparslagare, Silmarien som DG Näcken och Elettaria som DG Elektra. Champagneorden utdelades till DG Gammeldansk, DG Dethärskullevigjortförlängesen och DG Akvavit (dubbelorden).

Under banketten kände MMM marken skälva under fötterna – Dam Cimnolwë tog charmant över gillesmästarskapet utan alltför stora förluster. Nåja, inga som räknas i alla fall.

Den nydubbades egerio och burzum-ûk!

Ar-Pharazôn's onda poängpromenad vanns av lag Amarië & Dain, som tog hem hela 19 av 30 möjliga poäng. Inconceivable!

Mithlonds punschmästare Arathorn bjöd i år på chilipunsch. Den var det visst krut i (också).

Och vår tyska gäst Nadine uttryckte väl allas våra känslor när hon på söndagen brast i gråt vid tanken på att HG nu var slut och nedpackat. Vi ses igen om ett år!

Uppsnappat på AfterHG 1/11

Angmar lever, Mithlond leder! (Och Forodrim får väl hänga med.)

Ruby Gamgee

Uppsnappat under HG (II)

Ingentid för beröm!

Höstgillet hade börjat och after-ski-stämningen tätnade. Efter kvällsmålet underhölls vi kungligt av ett halvt dussin trubadurer från musikgillet. Mithlonds folk hade uppmanats till samling vid porten för att gemensamt gå ut i höstkvällen där vi skulle få delta i ambassaderna.

Men jag fångades av musikens drillar och stannade kvar en stund hos musikerna. Låtvalet var utmärkt! Trollbunden ville jag visa Roac och de andra trubadurerna min uppskattning, så jag gick fram till korpen och tackade för den stämningsfulla underhållningen. Då hörde jag en stadig stämma bakom mig utropa: "Rör inte korpen! Han är fridlyst." När Dam Belewien befäller så lyder man!

Välkommen, vän, och träd in!

TP förklarar (i köket): "Nu har jag kommit på hur man gör! Man lyfter upp den snabbt och låter den droppa av, så skvätter det inte på golvet."

Glorfindel

SPIREA RECENSERAR

LitRPG och *Dungeon Crawler Carl*

LitRPG är en bokgenre som blandar element från rollspel och datorspel med science fiction- och/eller fantasy litteratur. Informationen jag hittar säger att genren skiljer sig från litteratur som utspelar sig i en rollspelsvärld, som exempelvis *Dragonlance*, genom att ha med synliga element från spelen såsom levling, synliga stats i styrka, intelligens etc. Som läsare har man ingen kontroll över historien, så detta är något annat än "choose your own adventure" -böcker. Såvitt jag kan utläsa etablerades genren på allvar under 2010-talet, främst bland självutgivna författare.

En av de absolut mest populära serierna inom LitRPG är *Dungeon Crawler Carl* av Matt Dinniman. Första boken *Dungeon Crawler Carl* kom ut 2020 och serien har nu sju delar. Efter att ha börjat som en självutgiven serie har den sedan plockats upp av Ace Books.

Serien följer Carl, en före detta coast guard som precis gjort slut med sin flickvän efter att han via sociala media fått reda på att hon hittat en annan. Han har dock gått med på att vakta hennes prisbelönta utställningskatt, en sköldpaddsfärgad perserkatt vid namn Princess Donut under några dagar, tills exets föräldrar kan plocka upp henne. En rysligt kall vinternatt smiter katten ut genom fönstret och sätter sig i ett träd utanför. Orolig för kattens hälsa rusar Carl ut iklädd t-shirt, läderjacka, boxershorts och tofflor - han ska ju bara hämta katten. Men, strax efter han kommit ut jämnas all bebyggelse med marken. Det dyker också upp portaler här och var. Eftersom han inser att han snart

kommer att frysa ihjäl går han igenom en portal, och tar med sig katten.

Efter att han gått igenom portalen får han reda på att han nu är en del av en dungeon, ett spel till döds där några miljoner av jordens befolkning tvingas ta sig igenom dungeonen. Övrig befolkning antas ha dött. Tävlingarna sänds som underhållning genom universum och är omåttligt populära. Med jämna mellanrum jämnas en planet med marken och befolkningen tvingas delta i spelen.

Tillsammans med Princess Donut börjar Carl ta sig igenom den första våningen av turneringen. Han får reda på att det finns 18 våningar, men ingen har någonsin tagit sig längre än våning 13. Han stöter på npc:er (non-player characters), monster och andra spelare, bland annat personal och boende från ett äldreboende. Böckerna är kända för sin humor.

Jag har lyssnat på den första boken i serien medan jag har promenerat i sommar. Jag tycker att den är bra nog sällskap för den typen av aktivitet, tempot är snabbt och den blandar humor med lite mer allvar, blod och splatter. Jag är inte helt säker på att LitRPG är min grej, och jag har bara läst denna enda bok, men tycker att fenomenet är bisarrt nog att skriva några rader om. Ljudboksberättaren heter Jeff Hays, och ljudboksversionerna av serien är för övrigt också omåttligt populära, och jag har sett många uttalanden om att den här serien bör man läsa via ljudbok.

Tydligen har Seth MacFarlane, som bland annat är mannen bakom TV-serien *The Orville*, köpt TV-rättigheterna till serien, så det kan hända att det blir en TV-serie av det hela. Spelföretaget Renegade Game Studios har annonserat att de utvecklar ett rollspel i DCC-världen, samt att de planerar både brädspel och så kallade "deck building games".

Om jag kommer läsa fler böcker i serien? Jag är inte helt säker. LitRPG känns inte riktigt som min grej, men den var underhållande nog att hålla mig sällskap under promenad, så kanske.

Spirea Proudfoot

HÖREN MITHLONDRIM!

Låt härmed det som tidigare varit känt i tal nu även vara känt i skrift, att Mithlonds Regent Ar-Pharazôn, i sitt hov tagit upp följande nobla och fabulösa Damer:

– till Regentens Gaggiga, Grå Led-sagare i frågor som rör regentsliga frågor upptagit den underbart förvirrade och på Mithlonds stigar välberidna Dam Belewien, MGE, DLO, Vkt70, GO.

– till Riksideolog i svåra filosofiska spörsmål om rikets historia, nutid och framtid upptagit den dekadenta och intrigerande Dam Cinnolwë, MGO, DLO, Vkt70, GO.

Låt härmed vidare vara känt att Mithlonds Regent Ar-Pharazôn, till sitt personliga hushåll tagit in följande kompetenta hedersknyfflar:

– till personlig designer och estetkon-sulent med öga för yttre skönhet, den väna och vällustiga akvatiska Hjortrongull VktLO, Vpn70, GO,

– till administratör och beskyddare av Regentens on-shore konton samt för-svarare av desamma emot kortvuxna guldägarpretendenter, den hetlevrade och fiskalt protektionistiske gyllene draken Smaug, VpnLO, Vpn70, GO.

Allt ni gör emot dem gör ni emot Mithlond.

Ar-Pharazôn, Mithlonds Regent

MUSIKEN LEVER!

På Tolkiens födelsedagsfirande år XLIV (alltså i januari 2025, för den som tänker mer i utgådda termer) dök plötsligt, efter många års bortavaro, en korp vid namn Roac upp på Örnen och Stjärnan. Med sig hade han en gitarr, på vilken han emellanåt plinkade lite diskret. De subtila locktonerna gjorde sin verkan, några nyfikna samlades, och innan man visste ordet av hade Musikgillet plötsligt återuppstått! En lokal skakades fram, ett första möte hölls och en förvånande (eller ödesbestämd?) samstämmighet i musiksmak noterades. Sedan dess har vi träffats flera gånger i månaden – under perioder till och med flera gånger i veckan! – och spelat tillsammans, främst för att det helt enkelt är så himla roligt. Ett knippe framträdanden har det också hunnit bli, med Nyår och Höstgillet som de största.

Spelning vid skridskorinken.

Vi har väldigt varierande kunskap och tidigare erfarenhet, men det gör ingenting alls. Vi lägger oss bara på en nivå som känns bra för alla, och sen kör vi! Hittills har det mest blivit irländsk folkmusik, varvad med lite svensk, engelsk och amerikansk dito, för det har passat oss och de instrument vi har tillgång till. Men vi kommer säkert att prova både det ena och det andra vad det lider, allt eftersom någon av oss får ett infall och de andra hakar på. Ofta skriver vi egna texter till sångerna, för rent nöjes skull och för att ge dem ett mer midgårdastuk. Det hela låter ganska enkelt, och det är det också, men det går knappt att med ord beskriva hur roligt det är att spela tillsammans på det här kravlösa sättet!

För egen del har undertecknad i och med detta tagit ett stort kliv ut i det okända. Jag är hyfsad på piano och kan åtminstone hanka mig fram på gitarr och diverse flöjter, men jag har aldrig förr under hela mitt långa hoberliv spelat tillsammans med andra. Det är fantastiskt! Och jag har alltid tyckt om att skriva egna texter till låtar, men att se dem faktiskt komma till användning, det är stort. "Priset" jag får betala för detta är att behöva stå inför folk (som TITTAR på mig!) och uppträda. Läskigt, ju! Det är så klart ingen som tvingar mig, men när vi nu har övat in en massa låtar tillsammans känner jag att det vore oschysst mot de andra att neka dem chansen att få förevisa dem. Och LITE roligt är det faktiskt också, mitt i paniken! Men att sitta framför massor av folk på ett Höstgille och spela – och dessutom sjunga texter jag själv skrivit! – det är så långt utanför min bekvämlighetszon att man nog knappt skulle nå den med ett skott från en galadhrimbåge. Jag vill därför passa på att tacka allt mithlondrim för att ni är en så oerhört snäll skara folk och få, som bara stöttar och uppmunttrar och gör allt mycket lättare. TACK!

Musikgillet går nu vidare mot nya djärva mål, och vi tar med öppna armar emot alla som vill gå med oss. Om du sjunger eller spelar något instrument, ens lite grann, är du hjärtligt välkommen att haka på. Kom och prova, vet jag! Vi repar de flesta veckor, vanligen i Medborgarskolans förnämliga lokaler i Haga. Det är bara att ta kontakt med Roac eller någon av oss andra så bestämmer vi något. Tveka inte, det är ju roligt!

Musikgillet består i skrivande stund av:
Roac, Carcs son (bouzouki, gitarr, gillesmästare och samordnare)
Silmariëni (fiol, sång)
Tinfang Warble (tvärflojt)
Bactrianus Bönrot (keyboard, tin whistle, gitarr, sång, texter)
Dáin Järnfot (gitarr, sång, texter)
Helm Hammarhand (bas, sång, texter)
Bakte Bönrot, musikant

HERALDIK I MITHLOND, DEL 3

Efter ett kortare uppehåll har vi nu kommit fram till tredje delen i artikelserien om heraldik i Mithlond, vilken är tänkt att avhandla vårt Rikes officiella vapen.

Som vi såg i andra delen har Mithlond haft sex Heraldiker, samt tre Läns heraldiker vid den tiden vi var ett län av Forodrim. I Mithlonds Lag fastställs hur ämbeten ska tillsättas och regleras, med ytterligare detaljer om varje ämbete i det bilagda dokument som kallas Ämbetsordningen. I denna står det om Heraldikerämbetet att det bör innehas av en person som är känd för insikt i Vapenvetenskapen, ritkonsten och blasoneringens regler. Våra Heraldiker har alltså alla varit konstförfarna men utöver detta mer eller mindre anstrukna av nörderi av mycket gammaldags slag. Vi har till exempel haft quizzar och poängpromenader med tema heraldik på ett antal fester, t.ex. Tolkiens Födelsedag år XXXIII ("fruktansvärd heraldikfrågetävling" enligt Glorfindel; läs gärna festrappporten i ET 106 som även innehåller frågorna med svar).

En minnesbild från TF år XXXIII (2014 UT).

I Ämbetsordningen står vidare om Heraldikerämbetet:

[...] Den som Regenten och Dennes Grå Råd utnämner, får Dess Nådiga Fullmakt.

Heraldikerämbetet handhar enväldigt de Heraldiska mål som blir remitterade till det, utan att behöva taga hänsyn till vad någon, vem det vara månne utanför Ämbetet, kan ha att andraga.

Heraldikern övervakar att Rikets Vapen, och Vapen förlänade Eminenser, Ridderskap i Mithlonds ordnar samt Gillen, används värdigt och

med sin rätta utformning, i Fanor, Standar, Sigill, Medaljer, Allmänna målningar, Byggnader, med mera. [...]

När någon ansöker om eget Vapen och Sköldemärke är det heraldikerns skyldighet att biträda den sökande med Råd över Dennes åstundade Sköldemärke, med dess Färger och Metaller, och att inrätta dem efter Heraldikens regler i allmänhet och Mithlonds Heraldiska regler i synnerhet, samt framför allt se till att ingen ny sökande upptar någon annans vapen, oavsett om denne är levande eller utgången. Heraldikern ritar upp och målar i alla dessa fall ett Vapenbrev med Vapnet, och gör en kort och så tydlig blasonering av Vapnet, så att det blott efter denna blasonering skulle kunna ritas upp; samt bestyrker riktigheten av alltsammans med egenhändig underskrift. Vapenbrevet överlämnas till sökande, medan en kopia av Vapnet sätts in i Mithlonds Vapenbok.[...]

Inte från Vapenboken men från Mithlonds gästbok HGXXXV. Gissa riddaren!

Mithlonds Vapenbok fanns förr på den gamla Väven som nu är ersatt av en modernare variant. Den nya Väven är ännu inte slutgiltig – Vävmästaren hoppas på förslag från inbyggarna om vad som ska finnas i den, framför allt den sida som är dold bakom ett lösenord. Här finns idag exempel på vad som skulle kunna läggas till

Väven, bland dem en lista över alla de vapen som fanns i den gamla Vapenboken.

I Mithlond finns två typer av vapen, de officiella som används av Rikets representanter och de personliga som var och en inbyggare som upphöjts till minst väktares grad av Laurelins eller Telperions ordnar må ta sig. Denna artikel handlar om den första typen – riks-, ämbets-, ordens- och gillesvapen – och det är även endast dessa som finns att skåda på Väven, både den gamla och den nya. Här följer en historik och översikt över Mithlonds officiella vapen.

När frihetsflamman tänts i Mithlond och planer smiddes att bryta sig loss från Forodrim insåg inbyggarna att flera invanda seder och bruk måste omformas. I bilagan till ET nr 33 (1996 UT) redovisas därför förslag till avtal och samarbeten mellan svenska Tolkiensällskap. Ett av ämnena är samarbete om heraldik: heraldiska dubletter mellan föreningarna bör undvikas och samtal mellan heraldikerna bör alltså föras. Hur blev det med den saken, är detta något som fortfarande följs och eftersträvas? Det angavs även att heraldiska symboler som silverne löv för väpnare och hovjungfru, vilket användes i Forodrim, alltså skulle föras, liksom gyllene löv för riddare och dam. Detta har jag aldrig sett i Mithlond.

När Mithlond så blev ett eget rike år 17 (1997 UT) beslöts det att ett nytt riksvapen skulle utformas. I ET nr 35 redovisar heraldiker Eärendil tankar och diskussioner om ämbetsvapnets färger, vilka vid Rådsmötet i mars 1997 fastställdes och fortfarande gäller: skattmästare = röd, skrivare = gul, lots = blå, heraldiker och ceremonimästare = lila, klenodbevarare och arkivarie = grön. Nr 35 redovisar även diskussioner om riksvapnets symboler och färgsättning: länsvapnet med ett tillagt skepp under stjärnan, tre olika varianter av skepp i profil med en eller flera stjärnor, ett skepp sett framifrån med månskära om babord och en katt (eller varulv). De flesta förslagen hade silverne detaljer på blå botten men ett av skeppsförslagen

hade svart botten i övre halvan – detta skulle leda till kontroverser längre fram.

I ET nr 36 presenteras det vinnande förslaget:

Vare härmed veterligt

— att Mithlonds inbyggarare å riksmöte den 10 Lötessé röstade om det sköldemärke Mithlond skulle anta till sin sinnebild.

— att Heraldikern på Grå Rådets uppdrag sedermera kompletterade vapnet med tillhöriga sköldhållare, hjälm och postament.

— att Grå Rådet å rådsmöte den 2 Náriê gillade och stadfäste vapen och sköldemärke såsom följer:

På svart bestrött med stjärnor i silver en av vågsträng i silver avdelad stam i svart; seglande på denna ett tvåmastat latinriggat skepp i silver, bogspröt och kajuta utstickande utanför relingen. Skölden försedd med en krönt noldoriansk hjälm i silver, dexter sköldhållare en södrake i rött med beväpning i guld, sinister sköldhållare en sjöhäst i blått med beväpning i silver, alltsammans stående på ett postament i guld, alldeles som här avbildat är:

Mithlonds riksvapen år 27.

Givet i Mithlond den 20 Náriê Grendels 1:a regeringsår, i Mithlonds år 17.

Eärendil, för Heraldikerämbetet

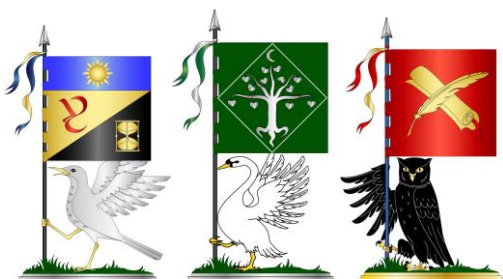
Någon gång därefter gjordes bakgrunden om till blått. Bilden ovan är från ET nr 82 år 2007 UT, så det hände senare. I ET nr 85 har det redan bytts mot det riksvapen vi nu för, med blå botten. En rafflande detektivhistoria – vilka intriger och skandaler ligger bakom förändringen?

Mithlonds riksvapen år 40 och lilla riksvapnet.

Och genast i ET nr 37 började man ta upp beställningar av T-tröjor med det nya riksvapnet! Här angavs även att gillesfanor skulle tillverkas till kommande HG – flera gillen hade alltså redan skapat sina vapen. Men vi hör inte mer om Mellonath Elbereths gillesfana som avtäcktes på HGIII: en silverne fackla på blå botten.

Gillesvapnen är alla utformade på samma sätt: ett djur håller en fana med vapnet. Gillenas uppgift var alltså att bestämma representativa tecken och ett djur som man vill förknippas med. Nyare gillen som Författargillet och Äventyrgillet har ännu inte antagit gillesvapen men kan ansöka om dem hos Heraldikern.

Ainulindalë, Alvgitet, Boggitet.

Dansgitet, Dryckesgitet, Hantverksgitet.

Hobbitgillet, Matgillet, Morgothgillet.

Musikgillet, Nümenorgillet, Spelgillet.

Språkgillet, Författargillet, Äventyrsgillet.

I ET Special nr 1 som utgavs under HGX på Varbergs fästning (2000 UT) nämndes något om heraldik. Väggarna i rikssalen hade prytt med vapensköldarna för Mithlonds ämbeten. Å det väldiga draperiet i gatustensgrått hängde från vänster, Telperions, Mithlonds och Laurelins standar.

Mithlonds ordnar har instiftats en efter en under årens lopp och representeras av ståtliga fanor på våra ceremonier. De har även mindre sköldemärken, i stil med lilla riksvapnet, vilka används i ET sedan nr 88. Det har även förekommit rena logotyper för ordnarna, till exempel i ET nr 84.

Mithlonds ordnar: fanor på HGXXXV, sköldemärken och loggor.

Efter Varberg är det först i ET nr 78 (2006 UT) som heraldik nämns igen, i en artikel om ämbeten och poster och deras sköldemärken. Här visas de märken som hänger i våra ämbetskedjor (vilka nu ska rustas upp). Jämfört med sköldemärkena som finns i Vapenboken skiljer sig de som tillhör Arkivarien, Ceremonimästaren och Heraldikern något men alla övriga är likadana:

Arkivarien, Ceremonimästaren, Heraldikern.

Historikern, Klenodbevararen, Lagvrängaren.

Lotsen, Skattmästaren, Skrivaren.

Tingsmästaren, Väveln.

Drotsen, Inrikeskanslern, Utrikeskanslern.

I nästa nummer av ET är det dags att kasta oss över kärnan i den här artikelserien, inbyggarnas personliga vapen och tankarna bakom dem.

Ruby Gamgee

Nenel AB
 Allt inom svanskepp
 Varvsgatan 3 Dol Amroth

EFTERLYSES

KATALOG TILL

MITHLONDS BIBLIOTEK

KALENDARIUM-

- 15/11 – Ringaröbanketten (Forodrim)
- 15/11 – Koncis, Club Cosmos höstkongress
- 20/11 – Ainulindalë: Frodo in Fairie
- 22/11 – Konst- och hantverksgillet hos Elettaria
- 29 och 30 /11 – LotR-maraton på Bio Roy
- 7/12 – Spelgille och julgodis hos Raniel & Beldin
- 10/12 – Unfinished Tales
- 17/12 – Mithlond on Ice
- 18/12 – Ainulindalë
- 20/12 – Lotr-maraton på Bio Roy
- 3/1 – Tolkiens födelsedag (Fredegar)
- 14/1 – Unfinished Tales
- 28/3 – Koncetrat, fantastik-con i Malmö

Elostirion är Mithlonds, Göteborgs Tolkiensällskaps, tidning. Elostirion är gråalviska och betyder ”stjärnvakt”.

Ansvarig utgivare: Mithlonds Regent, Ar-Pharazôn (I Syrtveit Johansson). Redaktör: Ruby Gamgee (H Kiel).

Korrektur: Bactrianus Bönrot (M Börjesson).

Adress Elostirion, c/o Helena Kiel, Persgatan 8A, 416 58

Göteborg. Email: et@mithlond.se

Detta nummer utgavs i november 2025 u.t.

Copyright © Elostirion, Grå Rådet och de enskilda upphovsmännen 1991–2025. Återgivning av text och bild i annan publikation tillåts ej utan upphovsmans medgivande.

Bilder i detta nummer: Iorlas, Merriwyn, Ruby Gamgee. Upplaga: på Mithlonds väv mithlond.se/medlem/mellon

Nästa nummer utkommer i februari 2026.